

[Simonsen.]

nogle vurderinger med hensyn til, om man så må sige, den langsigtede udvikling på dette område.

Erik Hansen: Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at jeg vover mig aldrig ind i en debat om arbejdsmarkedspolitiske problemer, uden at jeg har den betænkning med, som blev afgivet af det udvalg, der arbejdede med disse problemer, den 9. februar 1967. Jeg har så mange gange her i disse drøftelser hørt om, hvad det radikale venstres standpunkt var på daværende tidspunkt, at et sådant dokument vil jeg altid have med mig, når disse ting drøftes. Videre vil jeg gerne sige, at nok føler jeg alvoren i arbejdet her i folketinget, men jeg har dog aldrig nogen sinde oplevet, at noget, som man har sagt eller skrevet i en betænkning for 5 år siden, skulle stå næsten som en grundlov i al diskussion og al stillingtagen fremover. Men jeg vil gerne citere af betænkningen fra 1967, den 9. februar; der står:

„... idet dog det radikale venstres medlem af udvalget ønsker at give udtryk for betænkelighed over den administrative opdeling og mener, at også arbejdsløhedskassernes opkrævning af kontingent og udbetaling af dagpenge bør overgå til en offentlig instans sammen med kontrollen.“

Og så står der videre:

„Det radikale venstre er tilhænger af en videre udbygning af den sociale sikkerhed for alle i samfundet, ensartede dagpenge for de forskellige forsikringer, og af, at der sker en koordination i administrationen af alle sociale ydelser.“

Det er selvfølgelig væsentlige ting, og jeg kan i og for sig ikke se, at der er noget her, som ikke ad åre kan realiseres.

Må jeg tage en anden ting: det gælder den fulde beskæftigelse og mobilitet på arbejdsmarkedet. Der er det da en given sag, at man heldigvis på visse tidspunkter godt kan

opleve, at vi har arbejdsløshedstal, som næsten er mikroskopiske. Så må man da sige: ja vel, er det på baggrund af, at der virkelig er mobilitet, at man virkelig kan søge hen, hvor arbejdet er? Jeg tror, det i større udstrækning er det, der gør sig gældende, at man simpelt hen har en jævn fordeling af beskæftigelsen landet over, og at man derfor i og for sig ikke har behov for særlig stor mobilitet i hvert fald geografisk. Vi ved jo, at når det sætter ind med arbejdsløshed, når hjulene ligesom begynder at gå lidt langsommere, er de områder af landet, der rammes først, de såkaldte egnsudviklingsområder.

Hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) siger, at socialdemokratiet ikke vil føre politik på en arbejdsløshed omfattende 65.000 mennesker. Nej, hvem vil dog det? Men det er nok også værd at have i tankerne, at hvis man ser på arbejdsløshedstallet i dag på baggrund af den politik, som er ført af socialdemokratiet, så var, så vidt jeg husker, tallet for sidste år 2,2 pct. lavere end det dagsaktuelle tal.

Jeg vil godt medgive hr. Erik Andersen (Fr.borg amt), at der ikke er særlig megen opmuntring at hente i de karakterer, som dagspressen i dag giver den socialdemokratiske økonomiske politik. Jeg vil da også godt sige, at det kan være rart at se helt bort fra det, men hvis man alligevel kigger i, hvad andre godt kunne tænke sig at give i karakter, så kunne vi måske i hvert fald pege på, at selv de mest venligstillede blade, tror jeg da, ikke giver karakterer ret meget over i hvert fald g ÷. Et blad, som det undertiden siges socialdemokratiet er vældig glad for, og som vi indimellem synes i og for sig er ganske fornuftigt — jeg synes, de skriver noget fornuftigt i dag — er dagbladet Politiken, der i dag skriver som overskrift „Dansk stram finanspolitik synes endt i fiasko“. Ærlig talt, hr. Erik Andersen (Fr.borg amt), der er godt nok ikke mange gode karakterer at hente i det og vel heller ikke meget løfte om, at det bliver stort bedre med det første.